

Anordninger. Forespørgslen, som jeg skal til-
lade mig at oplæse, er saalydende: „Agter
den høitærede Justitsminister at forelægge den
nuværende eller en af de nærmest forestaaende
Sessjoner en Lov angaaende en Forandring i
den bestaaende Sportellovgivning, navnlig med
Hensyn til Gebhyerne af Skiftevesenet efter
Sportelreglementet af 22de Marts 1814 § 86“?

Justitsministeren: Den gjældende
Sportellovgivning maa ustribdig erkjendes at in-
deholde mange Bestemmelser, der medføre store
Ubilligheder og ikke blot lægge meget stærke
Bæand paa Afgangen til at faae sin Ret gjen-
nemført ved Domstolene og paa de Retshand-
linger, der maatte være fornødne, men ogsaa
lægge et stærkt Tryk paa mangfoldige Omfæt-
ninger. Dette er Noget, som jeg troer ikke
vil kunne nægtes fra nogen Side, og forsaavidt
den ærede Forespørger specielt har rettet Fore-
spørgslen paa Bestemmelserne om Skiftesager,
saa er det ogsaa klart, at det er den Deel af
Sportellovgivningen, som maaskee allermeest
trænger til Reform. Han har paapeget en
Bestemmelse, der især maa drage Opmærksom-
heden paa sig, nemlig den i Sportelreglementets
§ 86, hvorefter Skifteafgifter, Skiftegebhyrer
blive at erlægges af hele Boets Masse, uden
at der bliver taget Hensyn til Gjelden, saaledes
at altsaa et Ud kommer til at bære Skifte-
omkostninger efter Brutto- og ikke efter Netto-
bæbet. Den ærede Rigsdagsmand antyde
imidlertid tillige selv uden vist nærmere at fæste
sit Blik derpaa en Omstændighed, som frem-
kalder store Vanffeligheder ved Omordningen
af denne Deel af Lovgivningen, idet han be-
mærkede, at der er noget Ubilligt i, at Embeds-
mændene skulle lynes ved saadanne Sportler, og
i denne Ytring eller ibetmindste bagved den
ligger en Tanke, som ganske vist er rigtig, nem-
lig, at det skulde være Statens Sag at afholde
de Omkostninger, som ere forbundne med mange
af de Handlinger, for hvilke der nu er fastsat
Gebhyrer, saa at Børgerne, altsaa kunde forbre-
dem foretagne, uden at der var Spørgsmaal

om de Afgifter, som saaledes ere fastsatte, men
det peger hen til, at der er tvende Reminger,
hvori Finantsklassen er i høt Grad interesseret
deri, og det er deels forsaavidt den benytter
de Sportler, som saaledes erlægges for de for-
skjellige Handlinger, som en Maade, hvorpaa
den selv bliver fri for at afholde Udgifter, som
den maaskee nærmest var kaldet til at udrede,
og deels forsaavidt den igjennem disse Sport-
ler kommer til at erholde særdeles betydelige
Tilfsud til sine Indtægter. Der er saaledes
fra Statskassens Side Hensyn, som ville frem-
kalde store Vanffeligheder ved en Omordning
af Sportelreglementet, naar det skal finde Sted
i noget stærkt indgribende Omfang, men hvad
det rigtignok forekommer mig kunde opnaaes,
det er, at mange af de meget store Gebhyrer,
som nu erlægges, bleve, uden at Statskassen
vilde kunne klage over nogen ubillig Afgang i
Indtægter eller over, at nogen ubillig Byrde
blev lagt paa den, fastsatte saa moderat, at
netop Anken over Ubillighed derved maatte falde
bort, og det Tryk kunde formindstes, som de-
res Størrelse kan medføre navnlig paa Om-
sætningsforholdene.

Under disse Omstændigheder vil man vist
finde det naturligt, at jeg ikke kan give et saa-
dant Tilfsagn, som den ærede Forespørger øns-
kede, om i næstkommande Sessjon — jeg troer,
det var saaledes — eller maaskee i en af de
nærmeste at fremkomme med Forslag til en
saadan Omordning. Jeg maa indskrænke mig
til et Løfte, hvis Indfrielse, saafremt jeg ved-
bliver at være i min Stilling, skal ligge mig
stærkt paa Hjerte, nemlig, at jeg skal anvende,
hvad der staar i min Magt, for at tilvejebringe
en Forandring i den gjældende Sportellovgiv-
ning, overeensstemmende med det, jeg her har
tilladt mig at antyde, men det kan jeg sige
med Bestemthed, at jeg uden Ophold skal lægge
Haand paa Begyndelsen deraf ved at hen-
vende mig til Finantsministeriet med Sagen
angaaende det Forhold, som saaledes kommer
til at indvirke paa Statskassens Interesser.